پیوست ۶ چگونگی اداره یک گروه کوچک

دستورهای کتاب راهنما که با **حروف پر رنگ** مشخص شده‌اند به سرگروه کمک می‌کند تا شاگردان را به سهیم شدن تشویق کند.

۱- اداره قسمت پرستش

الف- اجازه دهید که اعضاء گروه قسمتهای کتاب مقدس را بخوانند. سرگروه، قسمت تعمق درمورد یکی از خصوصیات‌خدا را می‌خواند.

ب- به نوبت در یک یا دو جمله در پرستش به خدا پاسخ دهید، یا به گروه‌های ۲ یا ۳ نفره تقسیم شوید و با صدای آهسته پرستش کنید.

۲- اداره قسمت در میان گذاشتن برکات

الف- تکلیف، قسمتهایی از کتاب مقدس را مشخص می‌کند که هرکدام از اعضای گروه بایستی با استفاده از آن مشارکت مرتبی با خدا داشته باشند (رازگاهان).

ب- در هر ملاقات به نوبت، اعضای گروه آنچه را که هفته قبل از یکی از رازگاهان‌هایشان یاد گرفته‌اند با هم در میان می‌گذارند. به هر کدام حدود دو دقیقه وقت دهید و شاگردان را تشویق کنید از یادداشت‌هایشان استفاده کنند.

پ- به شاگردان کمک کنید به آنچه دیگران در میان می‌گذارند گوش کنند، آن را جدی بگیرند و بپذیرند. به شاگردان یادآوری کنید که درمورد آنچه دیگران می‌گویند اظهار نظر نکنند و بعدا آن موضوعات را به دیگران نگویند و در نتیجه به اعتماد هم خیانت نکنند.

ت- سرگروه بایستی در برنامه آموزشی خود انواع روش‌های درمیان گذاشتن را به صورت‌های زیر بگنجاند:

۱- در میان گذاشتن یک تجربه سخت یا مثبت در زندگی

۲- شهادت دادن

۳- در میان گذاشتن پاسخ یک دعا یا درخواست دعا

۴- در میان گذاشتن پیشرفت در رشد روحانی یا رشد شخصیت

۳- اداره قسمت تعلیم

الف- تعالیم را به خوبی تهیه کنید. برای هر تعلیم تصمیم بگیرید که به چقدر زمان احتیاج دارید یا می‌خواهید صرف کنید.

ب- وقتی تعلیم می‌دهید شیوه مدیریت شما باید مثل یک معلم باشد. یک سرگروه خوب حقیقت را به روشنی، با ایمان و اقتدار تعلیم می‌دهد. حقیقت چیزی بیش از نظریات مردم مختلف است. البته تعلیم بایستی براساس اصول صحیح درک و تفسیر کتاب مقدس باشد. سرگروه، گفتگو درمورد تعلیم را نیز هدایت می‌کند. او شـــاگردان را به سوی کشف، تفکر، نتیجه‌گیری و تشخیص کاربردها برای خودشان هدایت می‌کنـــد. هدف او این است که شاگردان، خودشان به این حقایق اعتقاد شخصی پیدا کنند و نسبت به کاربرد آنها شخصا متعهد شوند.

پ- به عنوان مرجع مقتدر نهایی برای افکار، رفتار انسانی، آموزه و زندگی مسیحی فقط از **کتاب مقدس** استفاده کنید.

ت- اجازه دهید شاگردان قسمت‌هایی از کتاب مقدس را که در تعلیم خود استفاده می‌کنید بخوانند **(بخوانید)**.

ث- به شاگردان کمک کنید تا حقایق را برای خودشان کشف کنند **(کشف کنید)** از اصول درک وتفسیر استفاده کنید.

ج- شاگردان را در گفتگو شرکت دهید. به شاگردان فرصت دهید تا درمورد مسایل گفتگو کنند و سؤالاتشان را بپرسند **(گفتگو کنید)**.

چ- گفتگو درمورد سؤالات و پاسخ‌های آنها را بسیار خوب آماده کنید. در زیر هر سؤال در کتاب دستورعمل، یک توضیح کوتاه درمورد تعلیم و خلاصه‌ای از جواب‌ها ارائه شده است **(ملاحظات)**.

ح- شاگردان را تشویق کنید که ملاحظات خودشان را از هر آنچه از کتاب مقدس یا از یکدیگر یاد گرفته‌اند بنویسند.

د- تا جایی که امکان دارد تعلیم و آموزش را به صورتی عملی ارائه کنید. تعلیم را در میان گروه‌های کوچک و در خانه تمرین کنید.

ذ- قبل ازاینکه شاگردان به جلسه بعدی بیایند آنها را مکلف به کامل کردن تکالیف کنیـــد (**تکلیف منزل**).

۴- اداره قسمت حفظ کردن (آیات)

الف- به طور مداوم با دلایلی خوب از کتاب مقدس به شاگردان انگیزه بدهید تا آیات کتاب مقدس را حفظ کنند.

ب- با همدیگر درمورد معنی هر آیه جدید تفکر کنید.

پ- هر بار به شاگردی جدید اجازه دهید روند حفظ کردن را رهبری نماید. در کتاب‌های راهنمای ۲ تا ۱۲ از هر مجموعه جدید، فقط اولین آیه کتاب مقدس را در گروه با یکدیگر حفظ کنید. بقیه را در خانه حفظ کنید.

ت- در هر جلسه، دو به دو تقسیم شوید و آخرین آیه حفظی یکدیگر را امتحان کنید.

ث- گاهی، به گروههای دو نفری تقسیم شوید و پنج آیه کتاب مقدس از هر مجموعه را که قبلا حفظ کرده‌اید امتحان کنید.

۵- اداره قسمت بررسی‌کتاب مقدس

الف- بررسی‌های کتاب مقدس را به خوبی آماده کنید.

ب- وقتی بررسی کتاب مقدس را اداره می‌کنید، شیوه مدیریت شما باید مثل یک راهنما باشد. یک سرگروه نباید معلم باشد. یک راهنمای خوب شاگردانش را به سوی کشف کردن، فکر کردن، نتیجه‌گیری و تشخیص کاربردها برای خودشان سوق می‌دهد. او در میان گذاشتن برکات، گفتگو درمورد سؤالات و تبادل نظر درمورد کاربردهای امکان‌پذیر را هدایت می‌کند. هدف او هدایت گروه به سمت اهداف در هر بررسی کتاب مقدس است؛ یعنی کشف کردن حقیقت (اعمال رسولان ۱۷:۱۱) و درک کردن حقیقت (دوم تیموتاؤوس ۲: ۱۵)، به کاربردن حقیقت (متی ۷: ۲۴- ۲۷) و تعلیم دادن حقیقت به دیگران (متی ۲۸:

۱۹- ۲۰). حقیقت چیزی بیش از عقاید محض مردم است. وظیفه اوست که اجازه ندهد گروه از گفتگو خارج شوند و باید نسبت به هدایت روح‌القدس حساس باشد.

پ- همه شاگردان را در فعالیت‌های گروه شرکت دهید. از شاگردان بخواهید که به نوبت از روی کتاب مقدس با صدای بلند بخوانند. آنها را تشویق کنید تا حقایقی را برای خودشان کشف کنند، حقایق را به درستی تفسیر کنند. حقایق را شخصا به کاربرند و این برکات، تفسیرها و کاربردها را علنا در گروه به کار گیرند. آنها را تشویق کنید افکار و احساسات خود را نیز با شما در میان بگذارند. آنها را تشویق کنید درمورد حقایق گفتگو کنند و سؤالاتشان را بپرسند.

ت- شاگردان را تشویق کنید تا یادداشت‌هایشان را از بررسی کتاب مقدس آماده کنند. همچنین آنها را تشویق کنید تا آنچه را که در حین گفتگوهای بررسی کتاب مقدس در گروه‌های کوچک از یکدیگر یاد گرفته‌اند بنویسند.

۶- اداره قسمت دعا

الف- به نوبت در هر جلسه در یک یا دو جمله دعا کنید.
ب- بعضی وقت‌ها در گروه‌های کوچکتر دو یا سه نفری دعا کنید.
پ- شاگردان را هدایت کنید تا هم از دعای پاسخی (در پاسخ به تعلیم، مشارکت یا بررسی کتاب مقدس) و هم از دعای شفاعتی (دعا برای یکدیگر و دیگران) و دعای کلامی (استفاده از کتاب مقدس در دعا) استفاده کنند.
ت- به شاگردان یاد بدهید درخواست‌های دعای دیگران را بنویسند یا درمورد آنچه آنها می‌خواهند که برایش دعا شود یادداشت بردارند.

۷- شیوه مدیریت سرگروه

الف- اداره و رهبری کردن به معنی خدمت کردن است و نه خداوندی کردن بر مردم (متی ۲۰: ۲۵- ۲۸).

ب- اداره و رهبری کردن به معنی نمونه بودن (اول پطرس ۵: ۳) در موارد زیر است:

۱- در ارتباط خود با خدا، با سایر مردم و با خودتان (اول تیموتاؤوس ۴: ۱۲).

۲- در پیشرفت خودتان و در رفتار و آموزه صحیح (اول تیموتاؤوس ۴: ۱۵- ۱۶).

۳- در تعالیم صحیح خود (اول قرنتیان ۶:۴، دوم تیموتاؤوس ۱: ۱۳- ۱۴، تیطس ۲: ۷- ۸) و در برخورد صحیح با کتاب مقدس (دوم تیموتاؤوس ۲: ۱۵).

۴- در عمل کردن به آنچه خودتان به دیگران تعلیم می‌دهید (متی ۲۳: ۳، عزرا ۷: ۱۰).

۵- در آرامش آموزش دادن نه نزاع کردن (دوم تیموتاؤوس ۲: ۲۳- ۲۶).

پ- اداره و رهبری کردن به معنی تعلیم دادن در جلسات بزرگ یا گروه‌های کوچک خانگی است (اعمال رسولان ۵: ۴۲). تمامی اراده‌خدا را که در کتاب مقدس آشکار شده است و همه چیزهایی که از نظر روحانی به رشد اعضا کمک می‌کند، تعلیم دهید (اعمال رسولان ۲۰: ۲۰).

ت- اداره و رهبری کردن به معنی انگیزه دادن، توضیح دادن، تحریک کردن، کمک کردن، هشدار دادن، توبیخ کردن، اصلاح کردن، تعلیم دادن شاگردان است (دوم تیموتاؤوس ۳: ۱۶- ۱۷). بیش از همه شاگردانتان را محبت کنید، مشوق باشید (عبرانیان ۳: ۱۲- ۱۳، ۱۰: ۲۴- ۲۵).

ث- اداره و رهبری کردن به معنی شنونده خوبی بودن است (امثال ۱۸: ۱۳). شاگردانتان را جدی بگیرید. آنها را همانطور که هستند بپذیرید (رومیان ۱۵: ۷). به شاگردانتان اجازه اشتباه کردن بدهید.

ج- اداره و رهبری کردن به معنی دعا کردن برای شاگردانتان است. نقاط قوت و احتیاجات شاگردانتان را بدانید. آنچه را خدا در آنها انجام می‌دهد، کشف کنید و نیز این نکته که چطور می‌توانید به رشد کردن آنها کمک کنید.